

Umsögn Alþjóðadýravelferðarsjóðsins(IFAW)um tillögu til þingsályktunar um mat á heildarhagsmunum vegna hvalveiða.

Þingskjal 34 – 34. Mál.

Alþjóðadýravelferðarsjóðurinn fagnar framkominni þingsályktunartillögu sem um er fjallað og lýsir stuðningi við hana. IFAW samtökin telja brýnt að úr því verði skorið hverjir hinir raunverulegu efnahagslegu hagsmunir eru af hvalveiðunum nú þegar aðeins 10% af hrefnukvótanum veiddist á síðasta ári og útflutningur á afurðum úr langreyðum er umtalsverðum erfiðleikum háður. Ljóst er að tekjur af ferðaþjónustu hafa aldrei verið meiri og frá árinu 2009 hefur ferðamönnum fjölgað um meira en 100% eða úr 493.900 og í 997,556 árið 2014 samkvæmt tölum frá Ferðamálastofu.

Hvalaskoðun hefur verið meðal allra vinsælustu afþreyingargreina í ferðaþjónustu en árið 2014 fóru alls 230.000 farþegar í hvalaskoðun eða hartnær ¼ af heildarfjölda ferðamanna. Fyrir liggur að hvalaskoðunin í Reykjavík telur að hrefnuveiði í Faxaflóa ógni tilverugrundvelli sínum og í desember 2014 ályktuðu allir flokkar í borgarstjórn Reykjavíkur að griðarsvæði hvala í Faxaflóa skuli stækkað. Þá hafa Samtök ferðaþjónustunnar ítrekað ályktað gegn hvalveiðum.

IFAW telja fulla ástæðu til að mat á heildarhagsmunum vegna hvalveiða taki einnig til sögulegra staðreynda og leggja til að matið feli í sér sagnfræðilega úttekt. Alþingi Íslendinga, sem fór með heimastjórn, var eitt fyrst þjóðþinga til að samþykkja algjört bann við hvalveiðum við Ísland árið 1915 að kröfu fólks víða um austan- og norðanvert landið. Það bann stóð til 1928 þegar því var aflétt að kröfu Norðmanna og Dana. Atvinnuveiðar í viðskiptaskyni hófust ekki að neinu marki fyrr en árið 1948 með tilkomu Hvals hf. en þá höfðu erlend ríki stundað stórhvalaveiðar við landið í rúm 300 ár. Þetta skiptir einnig máli, að mati IFAW, við mat á heildarhagsmunum Íslands þegar kemur að hvalveiðum.

F.h. Alþjóðadýravelferðarsjóðsins(IFAW)
Sigursteinn Másson fulltrúi IFAW á Íslandi